



MITAI IR FAKTAI

APIE SPECIALIŲJŲ UGDYMO SI POREIKIŲ TURINČIŲ VAIKŲ / MOKINIŲ UGDYMO ORGANIZAVIMĄ

Tėvai, specialistai, ugdymo įstaigų vadovai kartais turi susidarę klaidingą nuomonę apie vaikų ugdymą ir pagalbą jiems. Keletas labiausiai paplitusių klaidingų nuomonių apie specialiųjų ugdymosi poreikių turinčių vaikų ugdymo organizavimą:

1. Mokytojo padėjėjas

Mitas: Tik gulintys vaikai gali gauti mokytojo padėjėją.

Faktas: Mokytojo padėjėjas skiriamas įvertinus vaikų specialiuosius ugdymosi poreikius, nustačius vidutinius, didelius ar labai didelius specialiuosius ugdymosi poreikius ir įvertinus vaiko galimybes savarankiškai dalyvauti ugdymo procese.

Mitas: Padėjėjas priskirtas tik mano vaikui.

Faktas: Padėjėjas padeda mokiniui ar mokinių grupei. Vienas mokytojo padėjėjas gali pasirūpinti keliais tos pačios klasės ar grupės mokiniais (vaisais).

Mitas: Visiems vaikams reikia mokytojo padėjėjo.

Faktas: Mokytojo padėjėjas skiriamas tada, kai vaikas negali savarankiškai dalyvauti ugdymo procese.

Mitas: Padėjėjas vaiką prižiūri tik pamokų metu.

Faktas: Mokytojo padėjėjas gali būti rekomenduotas kelioms pamokoms ar valandoms (gali būti 6-8 val.)

Mitas: Vaikas priprato prie to mokytojo padėjėjo, todėl norim jį išsivesti į kitą ugdymo įstaigą.

Faktas: Mokytojo padėjėjas yra tam tikros įstaigos darbuotojas, todėl vaikui, keičiant ugdymo įstaigą, kartu nekeliauja.

Mitas: Negalime eiti į ugdymo įstaigą, nes vaikui niekas nepadės apsitarnauti tualete, nepadės pavalgyti, nepadės dirbti pamokoje. Tai galime padaryti tik mes, tėvai.

Faktas: Visas šias paslaugas atlieka mokytojo padėjėjas, todėl nereikėtų baimintis.

Mitas: Aš geriausiai žinau, kaip padėti savo vaikui. Noriu būti jo padėjėja.

Faktas: Praktiniai pavyzdžiai parodė, kad būti savo vaiko padėjėju nėra gerai. Vaikas turėtų kontaktuoti su kitais asmenimis ir įsitraukti į jį supančią socialinę aplinką.

Mitas: Padėjėju gali dirbti bet kas.

Faktas: Mokytojo padėjėjas turi būti emociškai stabilus, kantri asmenybė. Jis turi mokytis pažinti vaiko savijautą, suprasti jį, nuraminti, padėti vaikui. Labai svarbus vaiko ir padėjėjo kontaktas, bendravimas, tinkama komunikacija. Reikalingos bent jau minimalios žinios apie specialiuosius ugdymosi poreikius.

2. Logopedas

Mitas: Vaikas logopedo pagalbą gali gauti kai įvertinamas pedagoginėje psichologinėje tarnyboje.

Faktas: Įstaigos logopedas įvertina mokinių kalbos raidos ypatumus, nustato kalbėjimo ir kalbos sutrikimus, specialiuosius ugdymosi poreikius, siūlo skirti specialiąją pedagoginę (logopedinę) pagalbą mokiniams, turintiems kalbėjimo ir kalbos sutrikimų, teisės aktų nustatyta tvarka.

Mitas: Jeigu vaiko kalbą įvertins PPT logopedas, pagalbą gausite anksčiau.

Faktas: Ne. Vaikai įtraukiami į laukiančiųjų logopedinės pagalbos sąrašus ir ją gaus, kai tik įstaigos logopedas turės laisvą vietą jūsų vaikui. Specialistų poreikis labai didelis, bet trūksta specialistų, todėl pagalbą gali tekti ir palaukti.

Mitas: Pediatrė mums paskyrė logopedą.

Faktas: Pediatrė gydo, skiria vaistus, konsultuoja. Ji gali rekomenduoti vaikui logopedinę pagalbą, bet tai nėra paskyrimas, kuris teikia pirmenybę prieš kitus vaikus.

Mitas: Vaiko tėvai pradėjo kalbėti vėliau, pradės ir vaikas.

Faktas: Nebūtinai. Svarbu pasikonsultuoti su specialistu (logopedu).

Mitas: Su vaiku dirbo logopedas, mums padėjo ir mums reikia ir toliau jo pagalbos (norime).

Faktas: Logopedas atliko savo darbą, skiriamas stebėjimo laikotarpis, teikiamos rekomendacijos tėvams dėl vaiko kalbos kontrolės, su logopedu atsisveikinama ir užleidžiama vieta kitam vaikui.

Mitas: Didžiajai daliai vaikų reikalingas logopedas.

Faktas: Logopedas reikalingas tada, kai vaikas turi kalbėjimo ir kalbos sutrikimų, skaitymo ar rašymo sunkumų.

Mitas: „Kaži ar padės? Kaži ar bus kas gero?“

Faktas: Nepabandę nesužinosite. Tik jūs esate atsakingi už tai, kad vaikas gautų jam reikalingą pagalbą. Į namus šios pagalbos niekas „neatneš“.

3. Specialusis pedagogas

Mitas: Blogai kai vaikas per pamokas išvedamas pas specialistą.

Faktas: Viena iš pagalbos formų darbas kitame kabinete su specialistu. Ten vaikas gaus tinkamą pagalbą, todėl nerimauti nereikėtų.

Mitas: Kiti vaikai juoksis, kad mano vaikui reikia eiti pas specialųjį pedagogą.

Faktas: Tik pokalbis su vaiku apie reikalingą pagalbą, mokytojų pastabumas, emocinio raštingumo principų diegimas klasėje gali suteikti saugumo jūsų vaikui. Svarbu, kad vaikas tai priimtų kaip pagalbą, o ne bausmę už tai, kad nesiseka.

Mitas: Noriu, kad su mano vaiku dirbtų specialusis pedagogas, o įstaiga neduoda.

Faktas: Specialusis pedagogas gali būti skiriamas po įvertinimo pedagoginėje psichologinėje tarnyboje. Pati įstaiga to padaryti negali.

Mitas: Kiekvienam vaikui skiriamas specialusis pedagogas po įvertinimo pedagoginėje psichologinėje tarnyboje.

Faktas: Ne. Šis specialistas skiriamas tik tiems, kuriems tokia pagalba reikalinga.

Mitas: Specialiuoju pedagogu gali dirbti bet kas.

Faktas: Tiek specialiuoju pedagogu, tiek ir logopedu gali dirbti asmuo, įgijęs aukštąjį išsilavinimą ir logopedo, specialiojo pedagogo kvalifikaciją.

Mitas: Nebevorime specialiojo pedagogo pagalbos, bet mums neleidžia jos atsisakyti.

Faktas: Reikia kreiptis į ugdymo įstaigos Vaiko gerovės komisiją su prašymu. Ugdymo įstaiga gali paprašyti jūsų pasirašyti, kad prisiimate atsakomybę už savo vaiko ugdymosi rezultatus (tam, kad ateityje nekiltų ginčų).

Jei kils klausimų, kreipkitės į švietimo pagalbos tarnybą.